

Tôi, em và Sài-Gòn

Huy Uyên

Hỏi em còn trái lòng trong nắng
Chiều Sài-Gòn và những chiếc lá khô
Lối đi về có ai hò hẹn
Từ chia tay mãi tới bây giờ .

Ở ngã tư đường Lê-Thánh-Tôn
Quán La Pagode buồn đơn độc
Có nhớ không
Ngày em khóc ?

Sài-Gòn ký-ức mây bàng bạc
Em đâu một thoáng môi cười
Người đi xa gió còn theo tóc
Đời không hề qua một ngày vui !

Tôi lắng nghe em, bàng bạc trời chiều
Những chuyến xe, bến về không khách
Em có đắng cay
Vàng võ nhà thờ
chuông đổ cuộc tình dâu bể .

Ngày chia tay không lời ly-biệt
Tôi giữ trong tim dấu lặng buồn
Giọng ca người nữa đêm da diết
Tháng ngày xa trông .

Mãi mãi cố nhân
Bước ai trên hè phố
Ngày ấy dậm sầu tôi mang
Bỏ lại Thủ-Đức quay về chợ Nhỏ .

Những ngày trên đồi Tăng-Nhơn-Phú
Tôi hoang mê em
thân-thể trần trường
Bóng người lược gương đã cũ
Yêu quên và môi hôn .

Chiều Sài-Gòn hai mắt em buồn
Giăng đầy quanh co khắp phố
Ghế đá lạnh cầm công-viên
Cuồng say bên người một thuở .

Em, tôi tình đầu, tình cuối
Ngày tôi quay lại tạ-từ

*Đám tang mỗi tình đã mất
Bên sông Thủ-Thiên nắng rớt chiều nay .*

*Để mình tôi với Sài-Gòn
Đứng bên lề đường xưa cũ
Hạnh-phúc người trôi tan
Trăm ngàn tiếc nhớ .*

*Sài-Gòn còn chờ đợi
"Một ngày dấu lệ trên vai em"
Lặng câm không nói ...*

Hẹn mùa sau tôi về

Em và những chiếc lá cuối cùng
Nơi đó quán phở rêu chìm lặng
Phai nhạt tháng năm
Hội-An ngày chờ người đến .

Hiên quán bạc lòng màu tím phở
Bên sông Hoài tôi còn ai
Hình bóng cũ quay về nỗi nhớ
Xô tan-biên biệt xa người .

Em một mình chùa Cầu
Có buồn trôi hoài dòng nước
Ta động hiên đời sóng gió bể dâu
Để mai ngày xa cách .

Em dấu mãi trong tim hình bóng
 Gian dối chi nhau
 Những con đường sông dài lối rộng
 Còn chẳng một mối tơ sầu .

Thuyền trên sông trôi
 Mái chèo về đâu khuya mãi
 Đá vàng cổ-tích nhạt phai
 Khuya đi bỏ ai ở lại .

Những rặng cây già, gió và phở
 Bước chân người về lặng câm
 Những ngói rêu trở giấc không ngủ
 Dưới kia bến cũ đêm tàn .

Nơi ấy hoa lưu-ly vàng
Âm vang của lời niệm-khúc
Xa rồi những bước chân
Em trong tôi giờ câu từ-biệt .

Ở đó
những ngôi nhà không cửa sổ
Đêm buốt điều hiu hện mùa sau về
Những con hẻm rêu xanh lối ngõ
Con tim bỏ quên đầu phố .

Rừng chiều nắng tắt
Tình theo những chuyến đò ngang
Quên rồi chân ai xóm nhỏ
Đợi chờ thao thức bao đêm
Thoáng mắt ai vương màu nhớ .

(17-5-16)